

KINH ĐỒNG TỬ THIỆN TƯ QUYỂN HẠ

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Đồng tử Thiện Tư:

–Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh không hư vọng.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh Từ bi.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh không lo sợ, vì có thể đoạn trừ tất cả các lỗi lầm, vì thương xót tất cả các chúng sinh.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh vô tướng hết sức sâu xa vi diệu.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh chân thật, có thể xa lìa tất cả dục tưởng. Hành không dục ấy là không yêu ghét.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành với tâm hạnh xem tất cả chúng sinh đều bình đẳng, vì tâm ấy rốt ráo không chỗ thủ đắc.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh đại Từ bi, vì nơi tất cả pháp không có chỗ thủ đắc.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh đại bố thí, vì thật không có bố thí.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh không hư dối, vì không thọ quả báo nơi tất cả thân sau.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh nhẫn không náo hại, hiện rõ sự không cạnh tranh.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh phát thệ nguyện, vì xả bỏ mọi sự lười biếng.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh Tam-muội, vì ưa thích vắng lặng.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh trí tuệ, vì ở trong tất cả pháp không chỗ thủ đắc.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh vô úy, vì tâm không hề lo sợ.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh vô ngại, vì thành tựu các trí lực của Như Lai.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh tăng ích, vì vào cửa trí tuệ không có chấp trước.

Này Đồng tử Thiện Tư! Bồ-tát này hành hạnh quán khắp mười phương, vì không nhiễm đắm.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì Đồng tử Thiện Tư, nhằm nêu rõ lại nghĩa này nên nói kệ:

Người hành hạnh không nghi

Vì các Bồ-tát nói

Nghi hoặc và các hành

Cả hai không thủ đắc.

Vì các Bồ-tát nói

Xứ có hành, không hành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu biết hành xứ này
Tất cả không cạnh tranh.
Thâu nhận tất cả pháp
Vì các Bồ-tát nói
Chỗ đắc không thật có
Hạnh này là tối thượng.
Ta hành hành xứ này
Ấy là hành điền đảo
Đã trụ hành điền đảo
Thì không có chỗ sợ.
Tuy gọi là hạnh tranh
Tranh ấy không thủ đắc
Nếu biết được như vậy
Hạnh ấy thừa tối thượng.
Thừa này không có sợ
Phật thừa là tối thượng
Sợ hãi, không sợ hãi
Tất cả pháp giả danh.
Tuy nói các hành xứ
Tất cả không thủ đắc
Hết thấy đã không đắc
Hạnh ấy là tối thượng.
Hành này hành sâu xa
Thương yêu tất cả pháp
Thương yêu hành sâu xa
Đều từ phân biệt sinh.
Sâu xa và các hành
Hai chỗ ấy đều không
Nếu biết biên vực ấy
Không chìm đắm nơi pháp.
Các pháp không thể nhiễm
Phi pháp lại cũng vậy
Bản tánh các pháp này
Nên nói không chỗ nhiễm.
Không chắc và không bền
Đó chỉ là hiện có
Không có danh tự xứ
Cú này là tối thượng.
Ta tuy nói có ái
Không sợ hãi chỗ ấy
Vì không có sự vật
Chỗ ấy không sinh tranh.
Hành các chúng sinh ấy
Chỗ này không có thật
Nếu có biết điều này*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Là người khéo nói hành.
Chỗ ấy không chúng sinh
Nên ta nói chúng sinh
Chúng sinh, pháp bình đẳng
Đường này là tối thượng.
Tâm cùng chúng sinh có
Rốt ráo không thủ đắc
Đó gọi là tối từ
Ta trước nói đại Từ.
Đại thí chủ thế gian
Cũng gọi đại chúng sinh
Thường vui hành bố thí
Nên gọi đại thí chủ.
Pháp còn không thủ đắc
Hướng là có biên vực
Các Bồ-tát đại trí
Nên gọi là thí chủ.
Phật đã không thủ đắc
Pháp cũng không nghĩ bàn
Giới này không khuyết phạm
Các pháp không chỗ dựa.
Tất cả không nghĩ bàn
Giới Phật không nghĩ bàn
Giới hạnh không phân biệt
Vì các Bồ-tát nói.
Nhẫn hướng các chúng sinh
Chúng sinh rốt ráo không
Đó là nhẫn tối thắng
Ta nói trong pháp hành.
Vì tâm không thủ đắc
Cạnh tranh không chỗ sinh
Đó là nhẫn tối thượng
Các pháp không thủ đắc.
Bồ-tát không biếng trễ
Không bị người hủy nhục
Đó là tinh tấn nhất
Gọi là không lấy, bỏ.
Thân tâm thiện chất trực
Có thể hành hạnh này
Đó là tinh tấn nhất
Vì các Bồ-tát nói.
Bồ-tát nếu lười biếng
Không phát khởi các hành
Không lấy cũng không bỏ
Trụ đó tinh tấn nhất.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cõi tâm không thủ đắc
Hoặc ngoài hoặc ở trong
Nên gọi tâm tịch định
Tâm ấy không xứ sở.
Duyên dựa và tâm hành
Trong chân như không có
Tam-muội ấy khó bàn
Thị hiện định như vậy.
Ta nói Tam-muội này
Tu-già-đà tự tại
Có thể hành hạnh ấy
Ta nói đạt định ấy.
Không dùng trí biết được
Có các pháp chân như
Chân như và trí tuệ
Hai biên này không có.
Pháp này không thủ đắc
Đó là cảnh giới thức
Pháp không do thức biết
Tịch xứ ấy chân thể.
Người biết được như vậy
Người ấy đạt chân niêm
Bồ-tát hành chân như
Người đời không thể hành.
Thù thắng tất cả chúng
Vì chúng sinh thuyết pháp
Đã không tương chúng sinh
Hướng là có đồ chúng.
Chúng sinh như huyễn hóa
Huyễn hóa cũng không có
Người hay nói như vậy
Là người không sợ hãi.
Hoặc ta, hoặc thân khác
Cả hai đều không có
Có thể đạt trí này
Không hề có kinh sợ.
Ở trong và ở ngoài
Hữu tướng rốt ráo không
Tâm không chỗ khiếp nhược
Vượt hẳn tất cả đời.
Các pháp không tự thể
Giống như hành hư không
Đã như hành hư không
Pháp chân như cũng vậy.
Trí này khéo biết rõ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát không chỗ sợ
Khéo biết tất cả pháp
Là biết hành chúng sinh.
Đã biết không chúng sinh
Tất cả pháp cũng vậy
Biết rõ về trí, cõi
Cõi ấy không thủ đắc.
Nếu vào pháp môn này
Đường ấy là tối thắng
Có thể từ đường này
Liên biết hành chúng sinh.
Cảnh giới và chúng sinh
Cả hai không có vật
Muốn biết các pháp môn
Cần biết thắng trí này.
Hoặc trong, hoặc ở ngoài
Trí tuệ không xú tập
Trong các pháp vô ngại
Nên gọi là thật tế.
Các pháp khó nghĩ bàn
Nên gọi là pháp Phật
Kia không có nơi chốn
Chỗ ấy lại cũng không.
Nếu có thể hành vậy
Thế gian không chướng ngại
Trí đã không có ngại
Nên gọi là trí Phật.
Các pháp khó nghĩ bàn
Chúng kia không chân chánh
Các pháp đã không Thế
Là biết pháp chư Phật.
Phật và pháp chư Phật
Cả hai đều không có
Vì không có Bồ-đề
Đó gọi là Phật đạo.
Người nương Đại thừa này
Đến chỗ pháp an lạc
Đời này là tối thắng
Người đời không thủ đắc.
Phàm chỗ có thế gian
Chúng sinh tất cả chốn
Bồ-tát là hơn hết
Người hành thắng trí này.
Hay cầu các pháp ấy
Pháp Phật khó nghĩ bàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đạt được các pháp này
Ấy liền gần Bồ-đề.
Bồ-đề và các pháp
Cả hai rốt ráo không
Có thể hành như vậy
Liên gần pháp chư Phật.
Hành giả có thể hành
Không nhiễm các thế gian
Đã không có tâm nhiễm
Thì gần đến Bồ-đề.*

Đức Thế Tôn nói kệ này rồi lại bảo Đồng tử Thiện Tư:

–Này Thiện Tư! Nay ta nêu rõ: Nếu có Đại Bồ-tát nào khéo mặc áo giáp, ở trong kinh điển sâu xa như vậy có thể khéo thuyết giảng. Khi khéo giảng nói pháp tối diệu, vi mật, người ấy nghe rồi không kinh hãi, không sợ sệt, không hối hận, không chìm đắm. Đại Bồ-tát như vậy liền được trú nơi đạo tràng Bồ-đề, liền được nhập vào cảnh giới của chư Phật, liền chứng vô ngại, liền trụ trong pháp môn giải thoát vô vi. Lại nữa, có thể khéo trụ trong hành vô đắc, tức có thể quán sát tất cả mười phương, tức có thể chứng được đại Từ, đại Bi, liền đắc mười tám pháp Bất cộng của chư Phật, liền đắc bậc Quán đánh tối đại vô thượng. Lúc giảng nói pháp sâu xa vi diệu này, có thể có người tin làm, có thể có người tư duy về pháp như vậy. Chư Phật đã quán sát thấy những vị Bồ-tát ấy, tất cả chư Phật đã hộ trì họ. Hoặc có Bồ-tát có thể tin hành, hoặc có người không tin hành, thì tất cả chư Phật cũng đều thấu rõ. Nếu người nào có thể nhập nơi pháp môn ấy thì chư Phật cũng đã biết rõ. Nếu người nào có thể tin làm pháp môn ấy thì ta sẽ vì các người ấy mà làm thầy, tất cả họ đều theo ta xuất gia.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì Đồng tử Thiện Tư, nhằm nêu rõ lại nghĩa này nên nói kệ:

*Bậc này chứng đạo tràng
Đạo tràng tức là không
Nếu không thủ Bồ-đề
Bậc kia liền trụ trí.
Các pháp không có ngại
Rốt ráo không thủ đắc
Pháp đã không thủ đắc
Giải thoát cũng như vậy.
Người hành trí chư Phật
Nơi tất cả các pháp
Và với các pháp hành
Thế Tôn nói như vậy.
Chỗ có ngại, không ngại
Ngu si khởi tâm ấy
Phật cùng Đại Bồ-tát
Không phân biệt như vậy.
Tuy quán pháp thế gian
Thế gian rốt ráo không
Trí hay quán thế gian*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trí ấy cũng không có.
Chúng sinh và chư Phật
Một loại không phân biệt
Đã không chỗ phân biệt
Từ bi là tối thắng.
Tánh pháp giới rộng lớn
Chúng sinh giới cũng vậy
Các Bồ-tát đại trí
Không tư duy như vậy.
Tuy muốn khởi tâm Từ
Từ ấy không tự thể
Thể từ và vô tánh
Phi cảnh giới chúng sinh.
Năm ngón lường hư không
Trước không nay cũng không
Các thế gian cũng vậy
Từ bi là tối thắng.
Bậc vô thượng các pháp
Gọi là pháp chư Phật
Chư Phật không chỗ đắc
Đó tức là chân thể.
Thể Tôn đại Từ bi
Không có hình và sắc
Pháp không sắc như vậy
Hành ấy gọi thế gian.
Hư không không bờ bến
Cảnh giới không thể nắm
Pháp chư Phật như vậy
Người trí hành thuận theo.
Đó là trí vô thượng
Mà trí không thủ đắc
Trí đã không chỗ đắc
Chỗ ấy thật không có.
Bờ này và bờ kia
Hoặc tư duy, hoặc thấy
Bậc ấy không hành này
Thâm diệu là gọi tướng.
Nếu rõ pháp bình đẳng
Tất cả chỗ bình đẳng
Trong pháp hành của ta
Không nhờ cầu tri thức.
Nếu tâm có lấy, bỏ
Phân biệt nơi hai kiến
Người nói có việc này
Chẳng phải tri thức thiện.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu nói pháp này thành
Hoặc nói pháp này diệt
Thiện Tư, Tỳ-kheo ấy
Chẳng phải đệ tử ta.
Người nói chứng khổ diệt
Rốt ráo không thủ đắc
Pháp sư nói như vậy
Không thể nói pháp ta.
Các pháp không chỗ khởi
Sao nói các pháp tập
Không chỗ khởi nói diệt
Chúng ấy xa pháp ta.
Trong pháp tịch như vậy
Không có chỗ phân biệt
Các pháp đã không có
Chỗ diệt lại cũng không.
Nếu có tâm cạnh tranh
Sao nói là tịch diệt?
Thiện Tư, ông nên biết
Đây không phải chân thật.
Nói đạo với nói pháp
Đấy là thị hiện có
Đã có chỗ thị hiện
Nên giả hiện có đường.
Ta nói các Bồ-tát
Đại trí đời vị lai
Có thể hành như vậy
Là nương cảnh giới này.
Hành giả có thể hành
Chư Phật nói thâm diệu
Họ đã cúng dường ta
Lợi ích cho muôn loài.
Có thể trì kinh này
Các Bồ-tát đại trí
Trong đời vị lai kia
Vì gìn giữ các pháp.
Ta đã nói các pháp
Thường trụ không phân biệt
Đó tức là Bồ-đề
Lìa đó không đạo khác.*

Lúc Đức Thế Tôn giảng nói pháp này rồi, Đồng tử Thiện Tư liền chứng đắc thuận Nhãn vô sinh ở trong các pháp. Đã chứng đắc Nhãn vô sinh nên vĩnh viễn xa lìa tất cả buồn vui của thế gian, được niềm vui lớn, liền bay trên hư không cách mặt đất bảy cây Đa-la.

Đức Thế Tôn liền mỉm cười. Khi các Đức Thế Tôn có pháp mỉm cười như vậy thì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

từ nơi diện môn phóng ra các loại ánh sáng, đó là: tím, xanh, vàng, đỏ, trắng, hồng, vừa xanh vừa trắng, xanh biếc, màu lục, pha lê. Ánh sáng ấy chiếu khắp vô lượng, vô biên các thế giới của chư Phật, cho đến cung điện nơi cõi Hữu đảnh, Đại phạm thiên, rồi trở về chỗ Phật, nhiễu quanh ba vòng và nhập vào đảnh Phật. Bấy giờ, đại địa hiện đủ sáu cách và mười tám tướng chấn động. Lúc này, trong hư không, trên thượng giới, trời mưa các loại bột Chiên-đàn, trầm thủy, hương bột, mưa các loại hoa trời, các loại âm thanh nơi cõi trời vi diệu tự nhiên phát ra, tam thiên đại thiên thế giới trở nên thanh tịnh, trang nghiêm, giống như cõi nước Uất-đan-việt nơi phương Bắc không khác. Cũng vậy, tam thiên đại thiên thế giới này cũng không khác.

Bấy giờ, Trưởng lão Tỳ-kheo A-nan, từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa lại y phục, bày áo vai phải, gối phải quỳ sát đất, chắp tay hướng về Đức Phật, bạch:

–Thật là hy hữu! Bạch Thế Tôn! Con chưa rõ vì nhân duyên gì khiến Như Lai mỉm cười, phóng ra hào quang? Chư Phật Thế Tôn không phải không có nhân duyên mà phóng ra ánh sáng.

Tôn giả A-nan liền dùng kệ thưa Phật:

*Chư Phật, Bạc Tối Thắng thế gian
Mỉm cười, phóng quang ắt có việc
Chỗ lợi ích đó xin Phật dạy
Vì nhân duyên gì hiện điềm lành?*

*Hư không - trời mưa hoa
Để cúng dường Thế Tôn
Hoan hỷ đều ca tụng
Khen ngợi thuyết kinh này.
Trong tam thiên thế giới
Thanh tịnh và trang nghiêm
Giống như Uất-đan-việt
Ánh sáng chiếu mười phương.
Như xưa các Thế Tôn
Trong ấy hành thọ ký
Phật phóng quang chiếu xong
Trở vào nơi đảnh Phật.
Thế Tôn đã phóng quang
Ánh sáng nhiều loại sắc
Từ diện môn Phật xuất
Vì con nói nhân này.*

Đức Thế Tôn liền dùng kệ bảo Trưởng lão A-nan:

*Đồng tử Thiện Tư này
Xưa trông căn lành sâu
Ở trong đời vị lai
Thành Phật Lương Túc Tôn.*

Đức Phật nói kệ rồi, lại bảo Tôn giả A-nan:

–Này A-nan! Đồng tử Thiện Tư từ nay trở đi cung kính cúng dường ức na-do-tha a-tăng-kỳ kiếp chư Phật Như Lai, thừa sự, phụng hành, không làm trái lời dạy của chư Phật ấy. Lại nữa, còn cúng dường chư Thế Tôn ấy đầy đủ tứ sự: Y phục, thuốc thang,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phòng ốc, ngoạn cụ. Sau khi các Như Lai ấy diệt độ, sẽ cúng dường xá-lợi, dùng nhiều loại châu báu để xây tháp, mỗi một tháp đều cao trăm ngàn do-tuần. Trong tất cả các bảo tháp ấy đều an trí Xá-lợi, dùng các loại danh hương để cúng dường. Lại dùng tất cả các loại tràng hoa để tạo vẻ trang nghiêm, tất cả các báu, tất cả các loại cờ phướn, vô số loại hoa đẹp và bột hương chiên-đàn, bột hương trầm thủy... rải lên trên ấy để cúng dường. Lại dùng các loại âm thanh thượng diệu để cúng dường. Cúng dường chư Như Lai Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác ấy rồi, thì xả bỏ thân sau cùng, thành Phật hiệu là Tịnh Nguyệt Như Lai Chánh Đẳng Chánh Giác Vô Thượng, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn, xuất hiện ở đời.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì Tôn giả A-nan và chư đại chúng, nhằm nêu rõ lại nghĩa này nên nói kệ:

*Các châu báu diệu kỳ
Đầy khắp mười phương cõi
Cúng dường Phật Thế Tôn
Và các chúng Bồ-tát.
Được nghe pháp tướng này
Như Đại Thánh đã nói
So công đức tài thí
Phước này nhiều hơn trước.*

Khi ấy, Trưởng lão Xá-lợi-phất nghe Đức Thế Tôn đối chiếu về công đức liền dùng kệ bạch Phật:

*Thế Tôn nói kinh này
Sâu xa tối vi diệu
Mà không nói danh tự
Sao chúng con thọ trì?
Kinh điển này nói rõ
Các pháp đều bình đẳng
Không có đặc, chẳng đặc
Hy hữu, Phật khéo nói!
Hữu lậu và hữu vi
Pháp vô lậu, vô vi
Kinh này không phân biệt
Thế Tôn khéo giảng nói.
Thế gian, xuất thế gian
Đệ nhất nghĩa, Thế đế
Hai cõi không sai khác
Kinh này nói như vậy.
Phật nói về các hạnh
Phương tiện vì chúng sinh
Chân lý thấy đều không
Từ kim khẩu Phật nói.
Chư Phật và các pháp
Tất cả vốn là không
Năng, Sở thừa đều không*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hy hữu, Phật khéo nói!
Chư Thế Tôn mười phương
Nói về các pháp tướng
Chúng vốn không chơn thể
Kinh này hành như vậy.
Lành thay! Đại Thánh Tôn!
Lành thay! Trí Tối Thắng!
Kinh này tên là gì
Vì chúng con nói rõ!
Trí tuệ nói vậy rồi
Ngày nay trừ các nghi
Đủ tám tướng công đức
Âm thanh bảo với họ.
Muốn biết tên kinh này
Gọi là Quán Đảnh Vương
Tuy nói Quán Đảnh Vương
Quán đảnh cũng không có.
Người thọ trì kinh này
Chư Phật nói người ấy
Nơi trời, người, thế gian
Sẽ là như tháp báu.
Chỗ ta nói kinh này
Thính chúng có tám ngàn
Các căn lành nhiều loại
Phát ý đạo vô thượng.
Chúng ấy ở đời sau
Tất thành bậc Vô thượng
Được nghe kinh diệu này
Phước đức khó nghĩ bàn.
Dừng trú nơi an ổn
Trong căn lành sâu mầu
Người ấy mới có thể
Thọ trì kinh điển này.
Buộc niệm, chuyên đọc tụng
Kinh pháp Quán Đảnh Vương
Những người này nơi ấy
Không nghi hoặc các pháp.
Đây không nói nhẩn đầu
Đệ nhị nhãn cũng không
Tướng các pháp đã không
Sao lại có chỗ nói.
Nếu người nào thọ trì
Kinh điển Quán Đảnh Vương
Người làm những việc ấy
Biện tài nơi các pháp.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu người nữ có trí
Thọ trì kinh điển này
Mau xả thân tạp uế
Thân bất tịnh nghiệp tội.
Một trí biết tất cả
Tất cả trí biết một
Đó là nắm các pháp
Trong kinh này nói đủ.
Pháp kinh này nêu giảng
Chỗ vào như hư không
Con nói vào đạo này
Làm sáng rõ các pháp.
Biết nhiều sự sáng tỏ
Có nhiều loại khắp nơi
Tuy nói về các pháp
Pháp ấy không thủ đắc.
Thể vô ngôn hiện có
Tướng ấy rốt ráo không
Biết các pháp môn này
Đó là thọ trì pháp.
Nói không có các pháp
Chỗ ấy không có, không
Đó là tướng thể pháp
Gọi là Đà-la-ni.
Nếu người muốn vô biên
Ánh sáng chiếu tất cả
Nên thọ trì kinh này
Khéo nói Quán Đảnh Vương.
Muốn cầu bờ pháp giới
Trong đó đã nói đủ
Giới ấy không thủ đắc
Nên gọi Đà-la-ni.
Tất cả pháp sâu mầu
Pháp là chốn vô đắc
Pháp đã không chốn đắc
Chốn ấy không cũng không.
Nếu thành tựu biện tài
Trí sâu xa vô ngại
Mới biết được nghĩa này
Là kinh không chỗ chấp.
Như rồng A-nậu-đạt
Ở trong không làm mưa
Nó không có tâm tưởng
Gọi không thể nghĩ bàn.
Nếu muốn nói rộng nhiều

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô số biện tài thuyết
Y trong kinh này học
Không dựa tất cả pháp.
Pháp ấy không chỗ đến
Khéo nói như kinh này
Các pháp không có sinh
Như kinh này nêu rõ.
Như mặt trời chiếu sáng
Sáng ấy không chỗ đến
Kinh này sáng như vậy
Ánh pháp thường chiếu khắp.
Đời sau, thiện nam tử
Muốn biện tài vô tận
Nên học Quán Đảnh Vương
Khéo nói gốc pháp ấy.
Mau được biện vô ngại
Thâm diệu khó nghĩ bàn
Nếu học Quán Đảnh Vương
Nhiều lợi ích cho đời.
Nếu không tu pháp này
Quán Đảnh Vương vô thượng
Người ấy không thọ trì
Như vậy không thí dụ.
Tất cả bốn bộ chúng
Xa lìa nơi pháp hành
Người không rõ nghĩa này
Không nghĩa ấy là nghĩa.
Nếu có bốn bộ chúng
Khi thực hành hạnh này
Vô thượng trong các pháp
Tức là mất thế gian.
Như cung điện Đao-lợi
Hiện hiện cao lồng lộng
Kinh điển này cũng vậy
Là tối thắng thế gian.
Như đứng đỉnh Tu-di
Nhìn thấy người thế gian
Trụ kinh này cũng vậy
Nhìn thấy tất cả pháp.
Như người trong đêm tối
Cầm cây đuốc cao lớn
Người ấy đi đến đâu
Trọn không còn bóng tối.
Kinh này đã chiếu sáng
Thấy rõ tất cả pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người thọ trì kinh này
Thì không còn mê tối.
Như mặt trời chiếu khắp
Tất cả chốn đều sáng
Kinh điển này cũng vậy
Xuất sinh nhiều loại pháp.
Như trăng trong hư không
Lưu chuyển phóng ánh sáng
Kinh điển này cũng vậy
Chiếu khắp mười phương cõi.
Ấn này ấn các pháp
Ấn trong tất cả ấn
Nên để lại ấn này
Vì các bậc Bồ-tát.
Như muốn ấn hư không
Gốc không cũng không trụ
Hư không cùng với ấn
Cả hai đều phân biệt.
Phật và pháp như vậy
Trong kinh này đã nêu
Chư Phật không thể nói
Các pháp cũng như thế.
Như khi vua băng hà
Ân cần khéo phó chúc
Bảo các quan đại thần
Tài sản giao con ta.
Thánh pháp tài cũng vậy
Xưa ta tu tập được
A-nan, ông đời sau
Phó chúc các Bồ-tát.
Ta đã nói kinh này
Vì các vị Bồ-tát
Người thọ trì kinh này
Người ấy phước rất lớn.
Hay tin nhận kinh này
Dựa Quán Đảnh Vương nói
Người ấy nếu còn nghi
Ta sẽ không thành Phật.
Người muốn tự tại biện
Nơi các pháp vô ngại
Nên phải học kinh này
Ta khéo nói Quán đảnh.
Nói các pháp thế gian
Ấy là đạo Bồ-đề
Biết rồi chớ biếng trễ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Phải đọc tụng kinh này.
Những người chánh tín ấy
Trong thế gian không mê
Đã đọc tụng kinh này
Vì người khác giảng nói.
Đó là pháp chư Phật
Vì các Bồ-tát nói
Được nghe kinh này rồi
Sâu xa khó nghĩ bàn.
Khi đang nói kinh này
Mười phương tất cả Phật
Mỉm cười phóng ánh sáng
Đều nói: Khéo nêu giảng.
Giữ vững cờ đại thắng
Cờ pháp khó nghĩ bàn
Kệ bốn câu kinh này
Vì đại chúng diễn nêu.
Khéo hành nhiều phương tiện
Trong pháp khó nghĩ bàn
Người thọ trì kinh này
Lại vì người khác nói.
Người ấy cùng Phật ngữ
Chứng pháp bậc Vô thượng
Người thọ trì kinh này
Quán đảnh khó nghĩ bàn.*

Đức Thế Tôn nói kệ đáp Tôn giả Xá-lợi-phất rồi, lại bảo Trưởng lão A-nan:

–Này A-nan! Nếu có Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, ở trong đời vị lai có thể có tâm tin nghe kinh này, thọ trì, đọc tụng thì người ấy sẽ được phước đức rất lớn. Phước đức ấy không thể lường tính, không có biên vực, ví như cõi hư không, không người nào có thể lường tính để biết được giới hạn.

Đúng vậy, đúng vậy! Này A-nan! Trong gốc pháp này, nếu người nào có thể thọ trì, hoặc tự mình đọc tụng, hay vì người khác nói, dù chỉ một bài kệ bốn câu, thì người ấy sẽ được nhiều căn lành công đức không thể lường xét, không thể nói hết, không có giới hạn.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì Tôn giả A-nan và đại chúng, nhằm nêu rõ lại ý nghĩa này nên nói kệ:

*Nếu đọc tụng kinh này
Thân phương tiện vô biên
Lợi ích nhiều chúng sinh
Quán Đảnh Vương thương xót.
Giả sử nay ta nói
Hư không có thể lường
Muốn so sánh kinh ấy
Không thể nào cùng tận.
Tất cả Phật mười phương*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bậc Vô thượng trong đời
Nếu thọ trì kinh này
Là cúng dường chư Phật.
Tất cả Phật mười phương
Vua pháp đoạn sinh tử
Người thọ trì kinh này
Là cúng dường chư Phật.
Các thế giới mười phương
Đoạn trừ gốc mười ác
Người nghe kinh điển này
Là cúng dường chư Thánh.
Hoặc chư Phật vị lai
Và Như Lai quá khứ
Hiện tại trong mười phương
Lưỡng Túc Tôn vô thượng.
Thường làm Sư tử gầm
Hẳn đáng được cúng dường
Hay thọ trì kinh này
Chỗ chư Phật thuyết giảng.
Đem tài, vật cúng dường
Chẳng phải người chánh trí
Nếu thọ trì kinh này
Là cúng dường trên hết.
Tất cả mười phương cõi
Đủ Bồ-tát hành thí
Dùng cúng chư Thế Tôn
Thua phước trì kinh này.
Nếu học kinh điển ấy
Quán Đảnh Vương nhất như
Cung kính chư Như Lai
Trong Như chân thật hiện.
Ta đã nói các pháp
Chư Phật không thủ đắc
Người nghe không sợ hãi
Tức là cúng dường Phật.
Là cúng dường sâu xa
Thế gian không người rõ
Chẳng thủ và chẳng xả
Là cúng dường tối thắng.
Chư Phật và các pháp
Tất cả không thủ, xả
Cúng dường tối thắng ấy
Chư Phật Thế Tôn khen.
Thuở xưa Phật Định Quang
Ta cúng dường pháp này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cúng dường tối thắng ấy
Vì các Bồ-tát nói.
Lúc ở bên Phật đó
Ta giữ cúng dường này
Phật thọ ký cho ta:
Ông sẽ được làm Phật.
Nếu muốn sẽ làm Phật
Vì chúng sinh trên hết
Nên thành tựu đường này
Gọi là cúng dường Phật.
Ta cúng dường như vậy
Nay được thành Phật đạo
Thông suốt tất cả pháp
Đáng được trời, người cúng.
Tất cả pháp chư Phật
Bậc Vô thượng thế gian
Cúng dường này tối thắng
Trong các pháp cúng dường.
Chứng nơi cảnh giới Phật
Trí tuệ khó nghĩ bàn
Hay gâm tiếng sư tử
Như ta nay không sợ.
Gâm tiếng sư tử rồi
Đạt các pháp tự tại
Giải thoát các chúng sinh
Vào Niết-bàn vô lậu.*

Đức Thế Tôn giảng nói kinh này xong, Đồng tử Thiện Tư và tất cả đại chúng, các chúng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Nhân phi nhân... ở trong thành Tỳ-da-ly, nghe Phật giảng nói rồi đều hoan hỷ tán thán và tin nhận, phụng hành.

